

De les van de vlinder

"Op een dag ontstond er een klein gaatje in een cocon. Een mens, die toevallig voorbij kwam, stopte en observeerde urenlang de vlinder die uit alle macht probeerde door dit kleine gaatje te kruipen.

Na een hele tijd leek het alsof de vlinder het opgaf en het gaatje bleef nog steeds even klein.

Het zag er naar uit dat de vlinder alles gedaan had wat hij kon en dat hij niets anders meer kon doen.

Toen besloot de mens om de vlinder te helpen: hij nam een zakmes en opende de cocon. De vlinder kwam er meteen uit

Maar zijn lichaam was mager en versuft; zijn vleugels waren niet goed ontwikkeld en bewogen amper.

De mens bleef hem gadeslaan in de veronderstelling dat de vleugels van de vlinders zich ogenblikkelijk zouden openen en in staat zouden zijn het lichaam van de vlinder te dragen opdat hij zou kunnen wegvliegen

Dat gebeurde niet!

De vlinder bleef zich gedurende de rest van zijn bestaan voortslepen over de grond met zijn magere lichaam en zijn verschrompelde vleugels.

Hij heeft nooit kunnen vliegen.

Wat de mens, met zijn vriendelijke en behulpzame gebaar, niet begreep is dat de doorgang door het smalle gaatje van de cocon een noodzakelijke inspanning was voor de vlinder om de vloeistof vanuit zijn lichaam in zijn vleugels te doen stromen om te kunnen vliegen.

Het was de mal waar het leven hem deed doorgaan om te groeien en zich te ontwikkelen.

Als God ons toeliet ons leven te leiden zonder hindernissen te ontmoeten, zouden we beperkt zijn.

We zouden niet zo sterk zijn als we nu zijn.

We zouden nooit kunnen vliegen

Soms is inspanning net hetgeen we in ons leven nodig hebben.

Ik heb kracht gevraagd... en God gaf me moeilijkheden om me sterk te maken.

Ik heb wijsheid gevraagd... en God gaf me problemen om op te lossen.

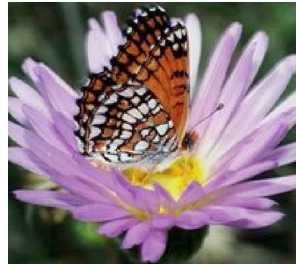
Ik heb voorspoed gevraagd ... en God gaf me hersenen en spieren om te werken.

Ik heb gevraagd om te kunnen vliegen ... en God gaf me obstakels om te overstijgen.

Ik heb liefde gevraagd ... en God gaf me mensen die hulp nodig hebben.

Ik heb gunsten gevraagd ... en God gaf me mogelijkheden.

Ik heb niets gekregen van wat ik heb gevraagd... maar ik heb alles gekregen dat ik nodig had!

Leef je leven zonder angst, trotseer alle obstakels en laat zien dat je ze kan overwinnen.

Kan je een rups leren vliegen?

Een man zit op een zonnige middag rustig te genieten in zijn tuin. Zijn oog valt op een cocon waar net wat beweging in komt. Er verschijnt een kleine opening in de cocon en een vlinder probeert met veel moeite zijn weg naar buiten te vinden. Tot verwondering van de man is de geboorte van een vlinder niet zo'n gemakkelijk proces. De vlinder is nu al een tijdje bezig om uit de nauwe opening te komen. Schijnbaar zonder succes. Hij raakt vrijwel uitgeput.

Plotseling doet hij helemaal niets meer. Hij is volledig uitgeput. Naar het schijnt. De man heeft medelijden met de arme vlinder en gaat op zoek naar een schaar. Als hij terugkomt met de schaar, zit de vlinder nog altijd in de cocon, wachtend op wat nieuwe energie. De man knipt de rest van de cocon weg. Nu kan de vlinder zich moeiteloos bevrijden. Geschrokken ziet de man echter dat de vlinder een gezwollen lijf en verschrompelde vleugels heeft! Hij ziet hoe de kreupele vlinder over de grond strompelt. De man wacht tevergeefs op het spreiden van de vleugels. De vlinder in wording legt echter al spoedig het loodje.

In zijn medelijden heeft de man niet beseft dat het nauwe gaatje de wijsheid van de natuur voorstelt. De vlinder wordt namelijk gedwongen zich door een klein gaatje te wurmen, omdat daardoor de levenssappen vanuit het lijf in de vleugels worden geperst. Het moeilijke geboorteprocess was precies wat de rups nodig had om zich volledig te kunnen ontpoppen.

Met veel moeite kruipt de vlinder langs een takje of grassprietje omhoog en gaar daar hangen. Hij moet bloedvloeistof in de vleugeladers persen. Nu kan hij de vleugels strekken en wachten tot ze droog zijn.